

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 25 квітня 1981 року

№ 50 (2934)

Ціна
2 коп.

ПЛЕНУМИ

Плани партії— в життя!

Відбувся пленум Олександрійського міського ЛКСМ України, який розглянув питання «Про завершення комсомольських організацій міста по виконанню рішень XXVI з'їзду КПРС і XXVI з'їзду Компартії України».

З доповіддю на пленумі виступив перший секретар міського комсомолу Григорій Штеті.

У роботі пленуму взяв участь і виступив на ньому секретар міського Компартії України Б. Ф. Овчаренко.

У роботі пленуму взяла також участь завідувача загальним відділом обкому ЛКСМ України Лія Чубко.

На знімку: урочистий прийом у піонери учнів десятиріччя № 34 м. Кіровограда. Серед гостей, запрошених на це торжество, і ветеран Великої Вітчизняної війни О. М. ГРИШАКОВ.

Фото В. ГРИБА.

УРОЖАЙ-81

У ДВІ ЗМІНИ

У колективі тракторної бригади Валерій Ізсоколин — авторитет незаперечний. Зрозуміло, що пропозицію члена комітету комсомолу — організувати нічну зміну на сівбі — юнаки зустріли схвально. Валерій очолив один із комсомольсько-молодіжних епіпів.

Розрізають нічну темряву снопи світла, ні на

муть не висуває гурт дівчат. Односельці знають: у полі працюють комсомольці. Добре працюють: на 130—145 процентів виконують норми виробітку Леонід Лушній та Олександр Русін. А попереду в змаганні — невгамовний Валерій Високолин.

За кілька днів справлялося наше господарство із сібною ярих зернових культур. Незабаром рапортуватимемо про завершення цієї роботи на площах, відведених під

соняшники й цукрові буряки.

Н. АРТЕМЕНКО,
секретар комітету
комсомолу колгоспу
«Іскра».
Компانیєцький район.

РЕКОРД СТАВ НОРМОЮ

На 130—150 процентів виконував свої змінні завдання під час сівби ячменю і багаторічних

трав молодий тракторист із колгоспу імені Леніна Анатолій Єрмаков. Ного доробок за час весняно-польових робіт найвагоміший у господарстві — 220 гектарів. Нині комсомолец успішно трудиться на сівбі соняшника.

У колгоспі вже приступили до садіння картоплі. Найбільших виробітків учора добилися члени ВЛКСМ Василь Смирнов і Микола Баранов.

М. ПОЛІЩУК.
Снуфрієцький район.

Ленінським курсом— до нових звершень

Урочисті збори в Києві,
присвячені 111-й річниці

з дня народження В. І. Леніна

Радісним святом приходить щороку в наші міста і села, в наші оселі і селця 22 квітня — день народження Володимира Ілліча Леніна. Ім'я і вчення великого вождя стали для радянських людей переможним прапором, його справа живе і торжествує в усіх наших звершеннях, у поступальному русі до комунізму. Вивіренним ленінським курсом веде нас вперед слава Комуністична партія.

Нові грандіозні завдання висунує перед партією, усім радянським народом XXVI з'їзд КПРС. Радянські люди одностайно схвалюють рішення найвищого форуму комуністів країни, внутрішню і зовнішню політику партії, її Центрального Комітету на чолі з вірним продовжувачем великої ленінської справи товаришем Л. І. Брежнєвим.

Відзначаючи день народження В. І. Леніна, трудящі нашої республіки, як і всієї країни, заявляють про свою рішучість втілити в життя його заповіти, забезпечити дальший розквіт своєї соціалістичної Вітчизни.

22 квітня у Києві, в Палаці культури «Україна», відбулися урочисті збори представників партійних, радянських і громадських організацій міста, Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, присвячені 111-й річниці з дня народження В. І. Леніна. В залі зібралися ветерани партії, знатні трудівники столиці України і Київської області, діячі науки і культури, воїни, молодь. Присутні керівники генеральних консульств соціалістичних країн у Києві.

Під сплески присутніх місця в президії займа-

ють товариші В. Б. Щербинський, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, І. О. Герасимов, О. П. Ляшко, І. О. Мозговий, І. З. Соколов, О. А. Титеренко, В. В. Федорчук, Ю. Н. Єльченко, Я. П. Погребняк. Тут же члени президії Верховної Ради і Ради Міністрів УРСР, члени бюро Київського міського і обласного комітетів партії, виконкомів міської і обласної Рад, ветерани партії, передовики і новатори виробництва, представники інтелігенції.

Урочисті збори відкрив кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, перший секретар Київського міського партії Ю. Н. Єльченко.

Величю звучать Гімни СРСР і Української РСР. З величезним піднесенням обрали учасники зборів почесну трезидію у складі Політбюро Центрального Комітету КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР товаришем Л. І. Брежнєвим.

З доповіддю виступив член Політбюро, секретар ЦК Компартії України О. А. Титеренко.

Учасники зборів одностайно прийняли Лист Центральному Комітету КПРС, Генеральному секретарю ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Л. І. Брежнєву.

Урочисті збори оголошуються закритими. Присутні з піднесенням співають партійний гімн «Інтернаціонал».

Для учасників зборів було дано концерт майстрів мистецтва і художніх колективів.

[РАТАУ].

ПІСЛЯМОВА ДО ПОЛІТЗАНЯТЬ

ПРОГРАМА—МАКСИМУМ

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

З 602 делегатів III з'їзду РКСМ лише 11 чоловік мали вищу освіту, 37 процентів загальної кількості — середню, 50 — початкову, 12 — були зовсім неписьменні.

Оператори електронно-обчислювальних машин... Оператори обчислювально-перфорційних машин... Років двадцять тому в широкому переліку робітничих професій цих спеціальностей іще не було. Сьогодні на великих підприємствах — це такі ж звичні спеціальності, як і слюсаря-складальники чи токаря.

Дехто може заперечити: це, мовляв, не зовсім робітничі професії.

— Але ми ще й не інженери, — каже технік-технолог АСУ Кіровоградського заводу друкарських машин Л. Безрукава. — Ми ще лише вчимося.

Ті думки повторює електромеханік В. Самсонов.

Вони — заочники Кіровоградського інституту

сільськогосподарського машинобудування.

СТАТИСТИЧНА ДОВІДКА

У відділі автоматизованої системи управління виробництвом заводу друкарських машин працює 97 юнаків і дівчат.

76 чоловік має вищу освіту, 21 — середню спеціальну. У вузах навчається 10 чоловік.

Завод друкарських машин будується, росте працює. Одним з «наймолодших» його підрозділів є АСУ. Та незважаючи на вік, він — один із найважливіших і найголовніших відділів. Це, так би мовити, своєрідний центр управління всім виробництвом, його серце. Виконання виробничого плану, порівняльний аналіз — будь-яку економічну інформацію можна одержати в АСУ.

— А ось технологічними процесами управляти ми ще не можемо, — роз'яснює начальник відділу В. М. Харахонда. — В дію введено лише першу чергу автоматизованої

системи. Управління технологією — це завдання катюшної п'ятирічки, так би мовити, наша програма-максимум. Під силу вона тільки високоосвіченим, технічно грамотним працівникам відділу. Тому тягнутися до інженерних знань усі техніки, оператори, наладчики... Сучасне виробництво вимагає від них глибоких технічних, економічних і політичних знань.

Вимагає? Так, вимагає!

* * *

Коли мова заходить про комсомольську політосвіту, в комітеті комсомолу неодмінно радять побувати на занятті в гуртку «Вчення, що перетворює світ», яким керує В. М. Харахонда.

... Звичайно й упевнено вивчення пропагандиста. А воно сьогодні було трохи незвичним — тон йому задає В. М. Литвиненко, делегат XXVI з'їзду Компартії України, багаторічний діяч для слухачів. Коротким був її виступ, але він зачепив за живе кожного: йшлося ж про виконання планових завдань.

Наталка Глуценкова: Готуючись до політзаняття, проаналізувала підсумки роботи в минулій п'ятирічці всіх цехів. І мене здивувала така невідповідність: обсяг робіт виконують усі, а планові завдання по номенклатурі товарів рік у рік зриваються. Ось і тепер цього завдання недовиконують у механічному цеху № 10. Ще звернула увагу на такий факт: цехи, де впроваджено бригадний підхід, працюють стабільніше. Тому вважаю, що найближчим часом нам треба розробити варіант впровадження методу бригадного підходу в цеху № 10. Пам'ятаю, таким же чином ми допомогли вийти з пририву цеху № 2?

Валентина Тупієнко: Резюм з тим ми не знімаємо з себе завдання впровадити до кінця машинний варіант нарахування зарплати, всіх виплат і відрахувань.

Алла Старикова: 1982 року наше підприємство має виготовити 140 тисяч друкарських машин «Ятрян». До 1984 року випуск цієї продукції збільшиться вдвоє. До того ж

значно зросте випуск товарів народного споживання, як і передбачено рішеннями XXVI з'їзду КПРС. Без впровадження у виробництво автоматизованих систем управління міжопераційними транспортними засобами, інструментальним відділом, лакофарбовальним цехом не обійтись. Це — програма-мінімум.

... Ішло обговорення заняття. Перевіряючи відомості глибокі теоретичні знання слухачів, їхню розуміння особливостей економічного розвитку країни, вміння поєднувати теорію з практикою.

А я подумала про щойно почуту ленінську термінологію «програма-мінімум» і «програма-максимум».

— Ми вивчаємо теоретичну спадщину В. І. Леніна. Вірність його вчення доводимо щоденними своїми справами, — пояснює оператор Юлія Пилко. — Тому й учимося у вузах, у гуртках політосвіти, в народних університетах. Себе по Леніну звир'яємо. — сказала просто й переконливо.

Н. ЧЕРНЕНКО.

КОНФЕРЕНЦІЯ БІЙЦІВ ПРАВОПОРЯДКУ

22 квітня в Кіровограді відбулася науково-практична конференція на тему «Ленінський стиль роботи в діяльності органів внутрішніх справ». Яку організували Кіровоградський обком Компартії України, управління внутрішніх справ обласного комітету і Київська вища школа МВС СРСР. Відкрив конференцію голова обласного комітету В. І. Желіба.

З доповіддю про ленінський стиль роботи, основні напрями ідейно-політичного виховання в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС виступив секретар обкому Компартії України В. К. Дримченко і начальник кафедри марксистсько-ленінської філософії Київської вищої школи МВС СРСР, кандидат філософських наук М. М. Ібрагімов.

У виступах учасників конференції йшлося про основні принципи наукового планування політико-виховної роботи, про створення здорового мікроклімату в колективах, ефективність боротьби з правопорушеннями.

«Дозорець» — таку назву матиме від сьогоднішньої сторінки обласного штабу «КП». Дебют її присвячений темі: «Економія і бережливість».

БАГАТО добрих справ на рахунок «прожектористів» колгоспу імені Ватутіна. Кожен із свого робочого місця — в тракторній чи рілєвній бригаді, на фермі, в ремонтній майстерні — виконує службові обов'язки і разом з тим бачить про економію сировини, палива, електроенергії, запобігає втратам продукції. Велика економія починається з малого — не без підстав авантують спілчани. А тому тримають під неослабним контролем найголовніші ділянки виробництва, влаштовують перевірки, тотальні рейди.

УРОКИ з ПРАКТИКИ ВИНОГЛИВОСТІ

Колектив господарства з економією торін 25 тисяч кілограмів електроенергії. Велика заслуга в цьому комсомольців, які очолюють похід за економією та бережливістю.

Підвищення продуктивності праці, приведення в дію резервів збільшення випуску продукції при тій же одиниці сировини — ось поле діяльності членів штабу «КП» рудника загнетричних гір. Постійна їхня турбота — впровадження у виробництво раціоналізаторських пропозицій. Економічний ефект минулої ділянки рудника вагомий — 13 тисяч карбованців. Удосконалення виробництва триває й нині.

Я згадала лише два штаби «КП», хоча можна було б розповісти й про багатогранну діяльність юних дозорців колгоспів імені Ульянова, імені Жданова, імені Карла Маркса. Спільна їхня риса — вимогливість, улюблення за справу колективу. Це виявилось найбільш повно під час проведення операції «Бережливість», коли штаби «Комсомольського прожектора» працювали в тісній співдружності з постями і групами народного контролю. Матеріали рейдів-перевірок розглядали на спільних засіданнях штабів «КП» і комітетів комсомолу, обговорювали з трудових колективів. Хід операції висвітлювали на стендах «Комсомольського прожектора».

Т. СУШКОВА.

Кіровоградський район.

У здійсненні режиму економії чимало залежить від виробничих колективів, від робітників. До втраг, як правило, ведуть штурмівщина, слабка взаємодія між цехами і підприємствами, помилки у плануванні, безгосподарність. Економії матеріальних ресурсів сприяють впровадження прогресивної технології, застосування нових технічно обґрунтованих норм витрати матеріалів, робота раціоналізаторів, рішуча боротьба з марнотратством, консерватизмом.

Резерви економії є на кожному підприємстві. Завдання «КП» — допомогти виявити їх, добитися повного їх використання. Щоб виявити резерви, треба несприятливо ставитись до кожного факту безгосподарності і марнотратства, чітко визначити найсуттєві-

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «КП»

«Напередодні старту»

Так називався рейдовий матеріал, надрукований у нашіх газеті за 21 березня цього року. В ньому йшлося про низькі темпи підготовки сільськогосподарської техніки до весняно-польових робіт господарств району.

Секретар райкому Компартії України В. І. Ткачук у листі до редакції повідомив, що газетну публікацію розглянуто на засіданні парткому колгоспу імені Ульянова та комітету комсомолу колгоспу імені Леніна. Критику визнано справедливою.

Нині трудівники обох господарств успішно ведуть весняно-польові роботи. Активну участь у них беруть комсомольці. Ножавали свою діяльність штаб «Комсомольського прожектора» Новгородківського району. Його члени перевірили листівки сівби. Про це було повідомлено в одному з випусків «КП».

ДРУГА ЗМІНА

Друга виробнича зміна. В цей час продовжує працювати чимало підприємств міста, видаючи значну частину своєї продукції. Та чи завжди «прожектористи» звертають досить уваги на пошуки резервів економії на виробництві саме в другу зміну? Адже вона має свої особливості — в цей час, як правило, функціонують не всі цехи, в меншій мірі завантажено устаткування тощо.

Тож рейд Кіровоградського міського штабу «Комсомольського прожектора» по виявленні резервів економії було вирішено провести саме в другу зміну.

...І дев'ятнадцять світильників

Відразу ж за прохідною заводу дозуючих автоматів (стара виробнича плита) натрапили на купу металолому та відходів від штамів. І все це впереміш зі сміттям. Важко повірити, що заводські «прожектористи» цього не бачили (місце у всіх на виду)...

А втім, то був лише початок. Зовсім поруч виявили чимало ящиків з уже геть поіржавілими деталями, що зберігалися просто неба. І якщо на складі готової продукції ми застали певний порядок, то за кілька кроків від нього — купу уламків дощок, шматків паперу, сміття.

Зварювальна дільниця. Десять хвилин чекали молодого робітника, що кудись виїшов, а лампи денного освітлення та апарати на робочому місці не вимкнув...

Завітали ми й до заводської бані. І побачили там невітну картину: вода з поламаних кранів тече просто на підлогу, бо не всюди є раковини умивальників; кілька електричних лампочок освітлюють (без потреби) приміщення, котре а явно антисанітарному стані...

Та найбільше «відкриття» чекало нас попереду, в механічному цеху № 5. Заступник секретаря комсомольської організації підприємства Михайло Креймер, що саме нагодувався, не зміг пояснити, для чого в приміщенні горять аж 19 ламп денного освітлення в той час, коли тут не працює жоден робітник. Після закінчення роботи першої зміни минуло три години. Отож згоріло чимало електроенергії...

А «прожектористи»?

Подібна ставлення до використання електроенергії помітне й на деяких інших підприємствах, де ми побували того дня — заводах «Більшовик» і «Червоний дзеркальник».

На «Більшовик» лампочки без потреби горіли в роздягальнях, ливарному цеху, на слюсарній дільниці тощо. Тут же ми виявили інші факти небережливості ставлення до енергетичних і матеріальних ресурсів: метал упереміш зі сміттям, залізні труби під відкритим небом...

Неспразність сигналізації виявили на заводах «Червоний Жовтень» та «Червоний дзеркальник». Бачили ми й недопустиме

з точки зору бережливого господаря «зберігання» під відкритим небом високовольтного трансформатора, кількох електродвигунів, заводської техніки на першому з цих підприємств. Не сприяє, очевидно, підтриманню режиму економії відсутність належного контролю у прохідних. Так, коли рейдова бригада заходила на територію «Червоного дзеркальника», вахтера на робочому місці не було. Сама прохідна тут обладнана як слід, але поруч — широко відчинені ворота, через які можна без перешкод не тільки ввійти, а й вийти у двір і так само вибратися звідти...

І, нарешті, про найголовніше — про причини отих грубих порушень режиму економії. Чи велася на згаданих підприємствах боротьба за бережливість та економію, яку участь у ній узяли комсомольські організації, зокрема, штаби «Комсомольського прожектора»?

Прагнучи відповісти на це запитання, ми вирішили пошукати слідів отєї участі. І не знайшли на «Більшовик» та на заводі дозуючих автоматів нічого — ані спеціалістів «КП» на виробничих дільницях, ані «блискавок» чи «гострих сигналів» на цю тему. А втім, не набагато кращі справи й на двох інших підприємствах.

Рейдова бригада: **Н. КОЛЕЧКИНА, Т. МАЙМЕСКУЛ, В. ЧЕЧУРІН, В. МАНОЙЛЕНКО — члени Кіровоградського міського штабу «КП», П. СЕЛЕЦЬКИЙ — спецкор «Молодого комунара».**

ФОТОЗВІНУВАННЯ

У дні весняних намінул і в день «червоної суботи» учні середньої школи № 23 м. Кіровограда набирали понад 20 тонн металолому. Але навіть половиною його досі не вивезено зі шкільного подвір'я. Ці зміни свідчать — ось так зберігають нині цінну для промисловості сировину. Вона ржавіє у воді; пропадає не тільки метал, пропадає праця учнів. Де шукати вину-ватих? Може, «Комсомольському прожектору» на це запитання дадуть відповідь дирекція школи та керівники кіровоградського виробничого об'єднання «Вторчормет»?

Фото В. ГРИБА.

ЗА ЕКОНОМІЮ!

ШКОЛА «ПРОЖЕКТОРИСТА»

сів на робочих місцях стали особові рахунки економії. Вони дають змогу бачити результати кожного змагання за економію. На основі рахунків створюється «Комсомольський фонд економії» підприємства. Відкриті особові рахунки передують підготовці роботи: проводяться бесіди з молодими, визначаються джерела економії, вартість одиниці матеріалів, аналізується стан нормування та обліку.

Під особливий контроль «прожектористам» слід узяти використання палива та електроенергії, оголоси-

ти рішучий бій усяким втратам їх. Як можна скоротити втрати палива та електроенергії? Поліпшувати теплоізоляцію, довести до мінімуму роботу двигунів, верстатів, машин у холосту, своєчасно вимикати освітлення в житлових і виробничих приміщеннях. При рейдах-перевірках на це «прожектористи» повинні звертати увагу насамперед. На підприємствах машинобудування і металлообробки зусилля «КП» треба спрямувати на пошуки резервів економії металу шляхом удосконалення технології, зниження металлоємності виробів, які випускає підприємство, використання заміників металу, створення нових, довговіч-

ніших машин і механізмів. Вагомий резерв економії металу в усіх галузях народного господарства — посилення боротьби з корозією, поліпшення збирання металолому і використання металовідходів, скорочення наднормативних запасів.

Молоді дозорці покликані поширювати передові методи праці, ініціативи, патріотичні почини молоді по випуску надпланової продукції на зекономлених матеріалах, паливі й електроенергії.

Звичка бути бережливим появляється у людей тоді, коли їх на прикладах господарського ставлення до результатів праці привчають цінити все, що створено робочими руками. У штабі «Комсомольського прожектора» тут широке поле діяльності.

Турботи дозорців

Урожайна сила землі — так справедливо називають у народі мінеральні добрива. Щоправда, силою тукі стають лише тоді, коли їх правильно зберігають, економно, погосподарськи витрачають.

До штабу «Комсомольського прожектора» радгоспу «Петрівський» надійшов сигнал: у відділку № 1 порушують технологічні вимоги зберігання мінеральних добрив. «Прожектористи» на чолі з Євгенієм Кошмаком невдовзі «завітали» у відділок з рейдом-перевіркою. Факти підтвердились.

Наступного дня у своєму випуску «КП» надав гострий критиці недбайливців, котрі допустили переозвоження 11 тонн добрив, нерационально витрачали й не облікували туків. Матеріали рейду було передано на розгляд дирекції радгоспу.

Оперативність, наполегливість, відповідальність за доручену справу — всі ці якості притаманні молодим дозорцям господарства. Вони взяли активну участь у республіканській операції «Бережливість». У ході її комсомольці виявили чимало фактів нерационального витрачання електроенергії, дизельного палива, мастиля. Нині факти безгосподарності тут усувають.

По 18 кілограмів дизельного палива на один трактор перевитратили з початку року в тракторній бригаді № 1 колгоспу імені Карла Маркса. Припини? Їх дві: практично не ведеться облік пального, нерідко механізatori використовують трактори у власних цілях. Про це розповів «КП» господарства.

В. ГАНЖА,
перший секретар
Петрівського райкому
комсомолу.

Недоліки усувають

Близько трьохсот молодих виробничиків району взяли активну участь в операції «Бережливість». Проведено 80 рейдів. Ставилась мета — перевірити, як у господарствах виконують заходи по економії матеріальних та енергетичних ресурсів, як виявляють і використовують резерви.

Під час рейду в колгосп імені Петровського виявлено факти нерационального витрачання електроенергії, а в господарствах «Більшовик» та імені Мічуріна — рідкого котельного палива і нафтопродуктів. На це звернуто увагу керівників названих колгоспів. Нині тут недоліки усувають.

А. ЛИСОГОР,
Устинівський район.

Вічно живе мистецтво

Нотатки із заключного концерту переможців обласних оглядів-конкурсів художньої самодіяльності. Ще задовго до початку концерту зал був переповнений. Усі, хто прийшов того дня до Палацу культури імені Жовтня, стали свідками великого свята пісні, танцю, художнього слова. Присвячення XXVI з'їзду КПРС, концерт іде раз засвідчив широкий простір творчості самодіяльних митців Кіровоградщини. І символічно, що проходив він напередодні 111-ї річниці з дня народження В. І. Леніна, який глибоко знав народне мистецтво і вбачав у його розквіті невідминну умову виховання людини новою, комуністичною формою.

КОЛИ в залі на-
... рещті стихли оп-
лески, адресовані учас-
никам хору. Освітлюючи
сильського Будинку
культури (Кіровоградсь-
кий район), керуваного
В. Селішнім, ведучий ого-
лошує про виступ хору-
ланки із села Паланта-
ва Світловодського ра-
йону, десять жінок у ста-
розинному національ-
ному вбранні вийшли на
сцену і стали півколом.
А потім зринула пісня.

«Ой летіла зозулень-
ка...» — голос звучав
чисто й сильно. Далі
вступив хор... І сталося
невеличке чудо. Наче не
стало лаштунків на сце-
ні та самих стін залу.
Тільки стін широкій ко-
тив козлів хвилі до
берега Дніпрового. Ту-
жиль дошка в турецькій
пелюстці за рідним домом,
за батьком та немовком.
І викинувшись їй білі хати
понад річкою в садках
вишневих, а садки — в
кручених паничах. І як
що не сама вона, так
пісня її йде тям димом
стен, отам садочком
та заходить до отіїв хат,
де рідна матица похва-
ється за донцю...

Чарч старовинної піс-
ні, її бездонна глибина і
перводанна чистота, яку
зуміли донести до слуха-
чів жінки-трудівниці з
Подільськ'я, полонили
слухачів. І коли пісня
стихла, бури оплесків
ушала до їхніх ніг. То
була дяка за чудові хви-
лини, які подарували
глядачеві виконавці.

СЛІД СКАЗАТИ, що
народні пісні — як
стародавні, так і сучасні
— було представлено
на сцені Палацу імені
Жовтня широко. І це,
очевидно, закономірно.
Бо, власне, співав сам
народ. Світлово вірою в
наше щасливе завтра,
вдячність партії за ра-
дісне сьогоднішнє повни-
ли душі «Кантата про
Леніна» у виконанні хо-
ру з Новоукраїнки,
«Пісня про хліб», що її
співала Кіровоградка Лі-
дія Іванова, «Хліб —
усьому голова» у вико-
нанні самодіяльного на-
родного хору «Веселка»
з Олександрії...

Розповідає солістка
хору «Веселка» Будин-
ку культури Олександр-
ійського електромеха-
нічного заводу С. В.

Маслова, електромон-
тажника:

— Двадцятий рік і-
снує наш хор. Співають у
ньому слюсарі, фрезеру-
вальники, електромон-
тажники, вчителі. Все
ми дуже любимо пісно.
І це нас здружило, це
допомагає нам у роботі.
Нещодавно я побувала в
Москві в Зоряному міс-
течку. Зустрічалася із
земляком — космонавтом
Л. І. Поповим. Було ме-
ні що розповісти Леопі-
дові Івановичу про наш
завод, про наші трудові
досягнення. І про наші
пісні.

Ще одна визначна по-
дія сталася в моєму жит-
ті: цими днями нагороди-
ли мене орденом Трудо-
вого Червоного Прапо-
ра. Це вже другий ор-
ден. А перший — «Знак
Пошани» — отримала
за роботу кілька років
тому.

П'ять років живе у
Світловодську Микола
Круглий, мільйонер.
Любить пісню і співає.
Та ще як! Кілька раз ви-
кликали його на «біс»
глядачі після чудово ви-
конаної пісні І. Дунаєв-
ського на слова М. Лі-
сенського «Моя Моск-
ва».

— Співаю з десяти
років, — розповідав Ми-
кола, коли ми зустрілися
з ним за лаштунками. —
Серед моїх найлюблені-
ших пісень, крім щойно
виконаної, — «Чорні
брови, карі очі», «Вівці
мої, вівці». Їх мене на-
звала моя мати...

Соліст духового ор-
кестру Будинку культу-
ри вуглерозрізу «Вербо-
ловівський» Сергій Гулі-
ка — чи не наймолод-

ший учасник концерту.
Два роки навчається він
у музичній школі (до-
речі, тільки на «відмін-
но»). З гумором викон-
ав оркестром під керу-
ванням Віктора Квітки
«Полька» В. Оякера,
де Сергій вів соло на
тромбоні, мала великий
успіх у глядачів, особли-
во наймолодших — ро-
весників оркестрантів.

Сімейний ансамбль
Лагошнів з Олексійки
Добровелічівського ра-
йону виконав пісню
В. Темнова на слова
М. Осмоушкіна «Мат-
рьошки». Розповідає
глава сімейства Василь
Миколайович:

— Власне, сама наша
сім'я виникла завдяки
пісні — зі своєю май-
бутньою дружиною я
познайомився на концер-
ті. А потім уже співали
разом. Росла сім'я, зро-
став і наш ансамбль.
Спочатку тільки Сашко
з нами співав (нині він
уже студент першого
курсу музично-педагогі-
чного факультету Кірово-
градського педінститу-
ту), а потім і донька
Світлана. Росли діти,
змінювалися у них голос
— змінювався й репер-
туар нашого ансамблю.
Та завжди незмінною
лишалася любов до му-
зики і пісні...

М ИСТЕЦТВО народу
— вічно живе мис-
тецтво. В цьому ще і
ще раз переконуєшся
після кожної зустрічі з
ним. Велике розмаїття
та багатство талантів
— ось що побачили ми й
на концерті у Палаці
культури імені Жовтня.
На концерті, героями
якого стали люди, котрі
виращують хліб, буду-
ють машини, зводять за-
води та будинки...

І пролягом усього кон-
церту і після нього за-
лаштуваннями сцени було
людно: знайомі і незна-
йомі люди приходили
сюди, щоб зблизька по-
бачити самодіяльних ар-
тистів, подякувати їм за
пісню і танець, потисну-
ти руку, подарувати кві-
ти.

С. ПЕТРЕНКО.

На знімках — мить ви-
сокого натхнення — ви-
ступає народний хор; мо-
лодий співак із Світло-
водського району Мико-
ла Круглий, співає со-
лістка Знаменського
РВК Наталія Панченко;
запальний народний та-
нець.

Фото В. ГРИБА.

ЧУЮЧИ ВІТЧИЗНИ ПРИЗИВАННЯ...

26 квітня минає 125 років з дня смерті
П. Я. Чаадаєва.

М. Я. П. Чаадаєва добре
знав кожному ще зі
шкільної партії. Воно по-
дає почесне й заслужене
місце в історії російської
літератури і розвитку демо-
кратичних ідей у Росії. Хо-
ча вся літературна спадщи-
на автора знаменитих «Фі-
лософічних листів» уміща-
ється в один том невелико-
го формату.

Він був філософом, гума-
ністом, публіцистом і ора-
тором. Чаадаєв стояв біля
джерел раннього декабриз-
му, був членом «Союзу бла-
годенства», пізніше — чле-
ном Північного товариства.
Чаадаєв — друг О. С. Пуш-
кіна.

Не дивно, що так часто
трапляються згадування про
Петра Івановича Чаадаєва у
віршах, листах, мемуарах,
продивних видатних людей
минулого століття. Якщо
уважно вчитатися в поети-
чній прозові рядки про ньо-
го одного тільки Пушкіна,
то можна уявити характер і
пристаті, звички і захоп-
лення — одним словом, по-
чуття і думки П. Я. Чаадає-
ва.

Вони познайомилися, коли
лейб-гвардії Гусарський
полк було розквартировано
в Царському Селі. За плеч-
ма у Петра Чаадаєва на той
час було вже й навчання в
Московському університеті,
де він ладно захоплювався
науками, надзвичайно баг-
ато читав, де зібрав, будучи
завсім ще молодого люди-
ною, унікальну бібліотеку з
рідкісними книжками. Була й
героїчна участь у Бородин-
ській битві; відзначився він
у боях при Тарутині і Ми-
лодіславці. З російськими
військами пройшов по Євро-
пі і брав участь у взятті Па-
рижа 1814 року.

Про ці походи, про долю
батьківщини, про прийдешні
перетворення говорив Чаа-
даєв, схвильований до філосо-
фського осмислення всіх по-
дій, з юним поетом. Пізні-
ше, в розлуці, Пушкін часто
згадував кабінет Чаадає-
ва, де той, «завжди мудо-
рець, а ноді мрійливий», від-
«пророчий суперечник».

Яким був тоді Чаадаєв?
У лаконічних пушкінських
рядках та його портретах
блискуче відбито характер і
призначення Петра Івановича
(... Он в Риме был бы
брут...), але «высшей волею
небес — рожден в оковах
службы царской».

Відзначав Пушкін і бага-
то інших граней особи Чаа-
даєва, наприклад його
справжній талант дружиби. В
продивному Пушкіна 9 квіт-
ня 1821 року читаємо:
«Одержав листа від Чаадає-
ва. Друже мій... ніколи я те-
бе не забуду. Твої дружби
мені замінює щастя. Одного
тебе може любити холодна
душа моя».

Чому викликав Чаадаєв у
Пушкіна, що мав багато дру-
зів, почуття такої глибокої
прихильності і ніжності? Сам
поет признавався, що
Чаадаєв «був цілителем по-
го душевних сил...». «Во глу-
бину душі вінкав строгий
взором... он оживлял ее го-
востом иль укором». І зно-
ву, підкреслюючи рису, дуже
важливу для розуміння осо-
би Чаадаєва, писав: «Твої
жар воспламенял к высоко-
му любови».

Чаадаєв зустрічався з ба-
гатьма видатними людьми,
яких втрачав своєю ерудит-
цією та оригінальністю суд-
жень, пристрасно і супе-
речливо, захопленістю долею
країни.

Після повернення на бать-
ківщину, ще на кордоні П. Я.
Чаадаєва зустріла звістка
про поразку декабристів,
потім був допит у III відді-
ленні царської охорони.
Доказів проти Чаадаєва не
було, і його відпустили з
принципом безвізного про-
живання в Москві. Тут у
період миколаївської реак-
ції ніше салі головний той
— «Філософічні листи».

НЕ ВПАДКОВО ця епоха
дістала назву — ліко-
ліття: живу думку переслі-
дували як недобрый намір,
а незалежне слово — як об-
разу суспільної моралі. Ось
у який час Чаадаєв гнів-
но протестував проти кріпос-
ного права, вульгарності ни-
щоті миколаївського режі-
му, пояснював причини від-
сталості Росії.

Незважаючи на терор, він
не міг задовольнитися лише
безпосереднім своїм впли-
вом на знайомих, які ото-
чували його, та обмежува-
тися читанням «Філософіч-
них листів», у колі найближ-
чих друзів. Чаадаєв шукав
можливості діяти активніше,
виступити в публічній проє-

Тільки 1836 року мовчан-
ня було порушено — одні
«Філософічні листи» уда-
лося вкрити в журналі «Го-
дослов». «Надрукування
чаадаєвського листа», пи-
сав Герцен, — було викли-
ком, ознакою пробудження,
він «проломив лід» після 14
грудня 1825 року. Появив-
ся наріст людини з ду-
шею, переповненою болем,
вона знайшла страшний
слова, щоб сказати з поховаль-
ним красномовством, з уби-
тим спокоєм усе, що нагро-
здилось за десяти років
гіркої в душі освіченого
росіянина».

Не випадково дію «Філо-
софічного листа» порівнюва-
ли сучасники з пострілом,
що пролунав темної ночі,
він потряс усю мислячу Ро-
сію. Почалися броїння умії,
суперечки і розвиток тих чи
інших положень філософії
Чаадаєва, системи, яка від-
била «думи і сподівання ці-
лого покоління, бідного су-
часним, але багатого майбут-
нім».

Покарання Чаадаєву на-
стало негайно: його «висо-
чайшим повелінням» оголо-
сили божовільним. Другим
страшним випроком була за-
борона друкуватися. Мисля-
теля і пристрасного публі-
циста намагалися ізолювати
від суспільства.

Незважаючи на всі тру-
дності, що їх ставив царський
режим, філософ продовжує
спілкуватися з найперевод-
лишим людям свого часу.
Його вплив на розвиток ві-
тчизняної літератури і су-
спільну думку позначався ге-
нер виключно у формі без-
посередніх контактів — бе-
сід і дискусій з письменни-
ками і мислителями.

ПРИКЛАД стійкості, вір-
ності безперервному по-
шуку істини подав своєю
долею Чаадаєв майбутнім
поколінням. Так, у його
вченні було багато спиро-
го, суперечливого, переги-
нутого згодом, але він мав
усі підстави звернутися до
майбутніх поколінь зі сло-
вами: «... я пишуся, що збо-
ріг усею незалежністю свого
розуму і характеру в тому
важкому становищі, яке бу-
ло створено для мене, і я
смію сподіватися, що моя
вітчизна оцінить, хто я, бу-
де мені за це вдячна».

Є. ВИСОЧИНА.

9 КВІТНЯ — 9 ТРАВНЯ — ВАХТА ПАМ'ЯТІ

І за молодогвардійця

ГАЙВОРОН. Групком-
сорт комсомольсько-ма-
лодіжної ферми колгоспу
«Мир» М. Сааченко так і
сказала на зборах тварин-
ників:

— У ці дні ми просто
не маємо права працюва-
ти абияк.

І сьогодні на фермі на-
має жодного порушення
трудої дисципліни. Всі
тваринники борються за
високу культуру вироб-
ництва. Очолоє замігання
доярки (не тільки в гос-
подарстві, а й в усьому
районі) Наталія Рогожина.
На її рахунок близько
1800 кілограмів молока,
надзорого від кожної ко-
рови.

Спеціалісти підрахували,
що до дня народження
комсомолу Наталія стан-
е шеренги п'ятитисячниці.

ЗНАМ'ЯНКА. Учні Воло-
димирівської восьмирічної
школи № 2 вийшли на су-
ботник з портретом Олега
Кошового, ім'я якого нос-
ить їхня піонерська дру-
жина. Вони садили квіти
біля пам'ятника воїнам-
визволителям, героям-
землякам, оновлювали
алею Пам'яті, яку заклали
на честь 35-річчя Перемо-
ги. Здійснивши операцію
«Мильйон — Батьківщині»,
юні пенніці здали на
приймальний пункт близь-
ко 600 кілограмів макула-
тури.

НОВИНИ

КІНОВЕЧІР

«Молоді — революційні, бойові й трудові традиції радянського народу» — так називався кіновечір, улаштований у кінотеатрі «Комсомолец» м. Кіровограда. Сценарій його відзначався загальноплановістю, глибоким змістом, знайомим глядачів з народженням нових традицій радянської молоді.

Було використано фрагменти хронікально-документальних фільмів «Комсомолец», «Там, де гартувалася сталь», художні — «Добро-вольці», «Молоді», «Сибірчак», «Велика мала війна».

На цьому ж вечорі відбулася прем'єра нової художньої стрічки, створеної на кіностудії імені Горького, — «Хліб, золото, наган».

С. ІЛІШЕНКО,
редактор обласного управління кінофікації.

ПРАВДА

ПРО ЖЕРТВО-
ПРИНОШЕННЯ

Про пильність, уміння атеїстів переконливо розкривати, розвінчувати жорстоку суть релігійних жертвоприношень, про форми і методи роз'яснювальної роботи йшла мова на атеїстичному вечорі «Правда про релігію», що відбувся в Центральному лекторії обласної організації товариства «Знання».

Перед молоддю міста Кіровограда виступили директор обласного Будинку атлетизму П. М. Дмитренко і завідувача лекторською групою обкому ЛКСМ України В. Касяненко. У вечорі взяв участь лауреат Всесоюзного конкурсу читців артист П. М. Чорноморченко.

ТУРНІР ПОЕТІВ

Відбулося чергове засідання міського клубу цікавих зустрічей. Цього разу воно проходило у формі турніру молодих поетів, який організувала обласна дитячо-юнацька бібліотека імені О. Бойченка.

Запрошені до клубу кіровоградські поети Г. Брагинська, В. Гончаренко, Ю. Каміньський, Л. Калужна, В. Чабаненко, В. Сокурченко читали свої вірші, а присутні оцінювали їх за бальною системою.

Найбільшу кількість балів набрали поети В. Чабаненко, Ю. Каміньський, В. Гончаренко. Їх і визнано переможцями турніру.

ЛЕКЦІЯ

ДЛЯ ШКОЛЯРІВ

Великий інтерес у школярів і студентів викликають лекції з циклу «Закон нашої держави — твій закон».

Цікавою, змістовною була лекція «Радянське законодавство про працю молоді» старшого правового інспектора праці обласної ради профспілок О. Н. Меренкова, яку він прочитав у Центральному лекторії обласної організації товариства «Знання». Лектор відповів на численні запитання слухачів.

Добірку підготувала
Н. ПРОДИУС, інструктор
Кіровоградського
міського комсомолу.

ДЛЯ ПРИХИЛЬНИКІВ ВЕРХОВОЇ ІЗДИ

КІРОВО-

ГРАД-

СЬКЕ

БЮРО

ПОДоро-

ЖЕП ТА

ЕКСКУР-

СИЯ ВІД-

КРИЛО

НОВИЙ

МАРШРУТ

ВИХІДНО-

ГО ДНЯ

Любителям кінного спорту, тим, хто бажає назнaczyć їздити верхи на конях, Кіровоградське бюро подорожей та екскурсій запропонує новий маршрут вихідного дня.

Майже всі туристи, що першими приїхали до Онуфріївки, ніколи не сідали в сідло. Та, незважаючи на це, навчання проїшло успішно. Лише на перших порах почували себе невпевнено.

Першим новий маршрут освоїли туристи з різних підприємств, установ та навчальних закладів Кіровограда. Екскурсії на заводі почалися з огляду на манежі коней, яких показували досвідчені тренери, головний зоотехнік Володимир Васильович Мазур-невич.

П'ятку нижче, — дас пораду економістів заводу друкарських машин Раїси Кононової Б. В. Мазур-невич. Йому допомагає інструктор В. П. Чепак.

У сідлі тримайтеся рівніше, — ще одна порада. І ось уже слухачі слухливо йде по коню.

Під час навчання перші навички правити кінськими діями всі туристи.

— Як організувати по-

їздки на Онуфріївський кінний?

— А чі можна поїхати сім'єю?

З цими запитаннями до працівників бюро подорожей та екскурсій останніми днями звертаються десятки бажаючих навчитися їздити верхи на конях. І всі отримують ствердну відповідь.

Бюро організує такі поїздки на один, два чи три дні. Завжди приймають здебільшого від профспілкових комітетів підприємств, установ. За індивідуальними та сімейними запитаннями формуватимуть збірні групи. Для кожної

групи завод виділятиме сім слухачів. Заняття з туристами проводитимуть досвідчені інструктори, тренери.

Занічнуться екскурсії в Онуфріївському дендропарку.

... До бюро подорожей та екскурсій надходять нові й нові запитання. Туристський маршрут в Онуфріївку знаходить все більше прихильників.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.
На знімках: коня веде Раїса КОНОНОВА; який же відпочинок без запашної юшки!

Фото автора.

ТВОРИ НАШИХ ЗЕМЛЯКІВ

Прокіп Багній та інші

ПОВІСТЬ «В усій своїй полиновій гіркоті» — композиційно побудована на протиставленні: антигерой — герой, батько — син. Дві повісті, два світи. З одного боку — деградація особистості, з іншого — її становлення. День учора і сьогодні, день завтрашній. Два плаги розмежовані прямолинійно, різко. Перша частина — розповідь про батька, друга — про сина. Запропонований сюжетний каркас нагору: чи не занадто спрощений авторський задум? Тим більше, якщо зв'язати на невеликий обсяг повісті.

Вчитуючись, забуваючи про це. Життєвий матеріал розмив уможливлені межі схем, виключився за прокрустово ложе форми. І це передусім тому, що він правдивий. Не тільки в деталях, побутових реаліях. У самій атмосфері твору, в сукупності всіх його чинників.

Об'єкт авторського дослідження — село шістьдесятих років. У часі — не зовсім недавно. А ось багато з того, що йдеється, сприймається нині, як анахронізм.

Хто ж він такий — «антигерой» Прокіп Багній? Однозначно на це запитання відповіді неможливо. Зовні — натура волюва, сильна, з тих, що ламаються, а не гнуться. Він рішучий і брутальний у своїх намірах і вчинках. Характер, індивідуальність — це за ним визнають навіть односельці, у яких є всі підстави його неадекватності. А втім, вони й не ставляться до нього із симпатією. Надто насолодились старший об'їждчик у голодні й холодні повоєнні роки, коли був «вершником їхніх долів». Влада його, що виросла на сприйнятливому ґрунті, була цілком реальною. І ґрунтувалася вона на хитро засвоє-

Московське видавництво «Молодая гвардия» видало книгу прози Федора НЕПОМЕНКА. Учитель музики однієї з кіровоградських шкіл прийшов зі своєю четвертою книгою до союзнотого читача. Склали її повісті і кілька оповідань.

них ним принципах законності і порядку. Ні, він не був користувачем і не мав зиску з тієї служби, яку сам називав собакою. В цьому саме й складність розуміння образу Багнія. Він прагнув вивіститися морально, по-неволіти односельців страхом, самою магією своєї присутності. Його безсерцеваність у поздовжній з людським, жорстокість і пиха набрали з чаєм гіпертрофічних форм. Протиставивши себе громаді, Прокіп став небезпечним для неї, а згодом просто їй не потрібним.

Бо життя, за висловом автора, «наче зрушилося з мертвої точки», колгоспники сплинали на ноги. Світла оновилася на очах. Замість Прокопівського одноступеня Деміна прийшов Ковтун — голова колгоспу іншого гарту, тягучий господарник і лідер. Змінювався сам час, який або змінював таких, як Прокіп, або ж безжалісно викидав їх на смітник забуття.

Трагедія Багнія в тому, що він неспроможний це зрозуміти. Руїнація особистості, логічного завершення крахом.

Сюжет повісті «закручений» майже детективно — хтось убив улюбленого Прокопівського пса Чорта! Але хто? Озлоблений до краю Багній намагається знайти винуватця.

Цей композиційний хід дозволив автору не тільки вивернути, оголити суті головного персонажа, а й показати колоритну серію портретів сусідів, увести читача в атмосферу своєрідного сільського оточення. І все ж головне тут — більше дошукати істини — «істини» селі.

ПОВІСТЬ Ф. Непоменка серйозна й повчальна. Але не позбавлена вразливих місць. Одні з них — фінал першої частини. При всій законності остаточної ладії Прокопа — самогубство його несподіване. Читач не готується до сприйняття цього факту. Думається, поспішна письменник з роз'язкою, не зміг поступово підвести свого героя до тієї останньої грані, за якою — прірва. Звідси — відчуття недовдоволення, психологічного вакууму навколо цього персонажа.

Контури села, яке не зовсім чітко окреслюється в уяві після прочитання

твору. Українське це село чи російське на Україні? (В нашій області таких чимало). З одного боку — замало не стилізація під Гоголя (гулянка у Онуфрію), з іншого — трохи не сибірський колорит. Чи не тому, що в повісті часто йдеться про мисливські турботи?

За багатьма сторінками книги вгадується добре вчителі, віддає належне авторській вправності і майстерності. Але інколи ловиш себе на думці, що хочілося б не гладкопису на кшталт округлості морської гальки, а якоїсь вузлуватості, навіть кострубатості в її побудові.

БУЛО несправедливо не сказати про оповідання книги. Їх сім. І всі вони виховані на добротному професійному рівні. Окремі з них відомі обласному читачеві з періодики. Раде вміня автору створити цілком закінчений твір, відштовхнутись від незначного, на перший погляд, навіть дріб'язкового факту. І саме ці оповідання: «Тополька», «Горілка», «Прекрасна незнайома» — найпереконливіші.

Ф. Непоменко полюбляє сюжет, фавулу тільки в тій мірі, яка дає йому змогу висловити свої думки і почуття. І це найчастіше вдається. Хоча, напевно, такі розлогі оповідання, як «Неділний день біля моря» і «Десять днів хвилини», тільки б виграли від економічної подачі монологів.

Книга Федора Непоменка «В усій своїй полиновій гіркоті» — значне авторське досягнення, поворотний момент у його творчій біографії. Побажаємо ж письменникові й надалі вивіряти написане найвищим мистецьким критерієм — критерієм правди. Шлях не з легких, але єдино доцільний.

В. БАЗИЛЕВСЬКИЙ,
член Спілки письменників СРСР.
м. Кіровоград.

ТУРНІРНЕ
ТАБЛО

▲ Легна атлетика. Першість Центральної ради ДСТ «Авангард» з цього виду спорту серед спортивних клубів три дні проходила в Лтві. В ній узяли участь і вихованці тренера В. К. Іванця зі спортивного клубу «Зірка» (м. Кіровоград).

Непогано виступили наші земляки на кримському стадіоні. Майстер спорту Леонід Левченко став бронзовим призером у потрібному стрибку. Його результат — 15 метрів 83 сантиметри. Кандидат у майстри спорту Віктор Легких пробіг 400 метрів за 49,3 секунди і посів четверте місце. Таке ж місце дістався й майстер спорту Ольга Демесі на біговій дистанції 1500 метрів. До речі, вони обоє виступали, маючи травми.

У командному залуки Кіровоградці серед юнаків в другій групі зайняли третій радок підсумкової таблиці з двадцяти чотирьох.

І. Левченко і В. Легких увійшли до складу збірної авіаційних команд Кіровоградської області. Збірна візьме участь у міжвідомчій першості України, що проводиться під девізом «Наші резерви». Старт в Алушті наприкінці квітня.

▲ Бокс. Від змагання до змагання підвищує свої здібності студент факультету фізичного виховання Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, майстер спорту міжнародного класу Володимир Донгуч.

Неодовго на міжнародних популярних змаганнях з боксу «Борисівський кубок», що проходив в столиці Латвії, радянські спортсмени привезли на Батьківщину шість пам'яток нагород. Серед нагороджений був і наш земляк. Він у важкій ваговій категорії (до 91 кілограма) завоював перше місце.

▲ Футбол. На стадіонах республіки проведено три другого весняного туру юнацької першості України.

Команди спеціалізованої ДЮСШ олімпійського резерву обласного центру в Харкові зустрілися зі своїми колегами з місцевої школи-інтернату спортивного профілю. Матч юнаків молодшої вікової групи закінчився нічиєю — 2:2.

У старших їхніх сесарів переможі здобули господарі — 3:2.

Вихованці групи підготовки при команді «Зірка» в Нікополі зазнали поразку від «Колоса» — 0:3 і 1:3.

▲ Футбол. «Горілка» — «Зірка» — 0:0 Після п'яти матчів у наших земляків 4 очки. Отже — 17 сходинка в турнірній таблиці. А лідирує «Вуканіна» — 9 очок.

В. ШАБАЛІН.

Редактор В. СТУПАК.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кировоград,
вул. Пуначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патрістичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-93.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Дмитріва
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глинки, 2.